

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000
ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำวันที 29 เดือนมกราคม พ.ศ.2559 หน้า 5 มูลค่าข่าว 252,063.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อถึงพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

บ้านที่หายไปของความรัก

เกาะติดวิกฤติไฟใต้

๑ ชุมศักดิ์ นรารัตน์วงศ์

ผู้เขียนเชื้อเสมอเรื่อง "พลังของ
ถ้อยคำ" โดยเฉพาะที่บรรจุอยู่ในวรรณ
กรรมชั้นดี จึงอยากได้เรื่องพูดถึงเรื่อง
ราวชีวิตของผู้ชายคนหนึ่งซึ่งดำรงบทบาท
ทั้งในฐานะ "ครู" และ "นักเขียน" อยู่ใน
พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

เป็นด้วยเหตุผลใดก็ตามแต่ แม้
ด้านหนึ่งของพื้นที่ชายแดนใต้จะเต็มไปด้วย
ด้วยความหลากหลายเชิงวิถีชีวิตความเป็น
อยู่ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี รวมไปถึง
ความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่ง
กลายเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่น แต่อีกแ่ง
มุมหนึ่ง ตลอดประวัติศาสตร์ยาวนานของ
พื้นที่แห่งนี้ก็ดำรง "โศกนาฏกรรม" ความ
ร้าวฉานทางความคิดระหว่างภาครัฐกับภาค
ประชาชนบางส่วน โดยเฉพาะกับประชาชน
ชาวมุสลิมส่วนหนึ่ง ลูกชิ้นมาต่อสู้เพื่อ
เรียกร้องสิทธิแห่งดินแดนสุดปลายด้าม
ขวาน ภายใต้ความขัดแย้งที่ทวีขึ้น ทำให้
เกิด "นักรบ" รูปแบบต่างๆ มากมาย เพื่อ
รุกรานในลักษณะที่ผิดแผกแตกต่างและมี

เป้าหมายต่างกันไป หวังคว้าชัยชนะสมร
ภูมิการรบ กระทั่งมีบางคนที่มุ่งมั่น
ประหัตประหารโรมรันกันด้วยอาวุธร้ายแรง
นานาประเภท แม้กระทั่งทุกวันนี้ ซึ่งที่สุด
แล้วรังแต่จะสร้างวีรกรรมและความ
ร้าวรานให้ทุกผู้คนที่ต้องทนรับแรงกดดัน
อย่างปฏิเสธไม่ได้

อย่างไรก็ตาม สำหรับนักรบวรรณ
กรรมนาม "สายธารสีไป" หรือ "นิพล รัตน
พันธ์" เขากลับใช้ธรรมาภิบาลเชิงกวีที่ไหล
หลังรินรดไม่มีสิ้นสุด ทำการรุกรบสังคม
ภายนอกและ "โลกภายใน" ผู้คน สะท้อน
คำและความ ทั้งอ่อนโยนและดุดัน ทั้งอ่อน
ไหวและเข้มแข็ง เพื่อป่าวประกาศ "ความ
จริง" และ "ความเป็นไป" ของโลกและชีวิต
ที่เกิดขึ้นรายรอบตัว ให้ผู้คนได้ซึมซับสัมผัส
ถึงพลังแห่งถ้อยคำการเคลื่อนไหวไปตามกาล
ของสถานการณ์และสรรพสิ่งในพื้นทีหนึ่ง
โดยเฉพาะพื้นที่ชายแดนใต้ที่ซึ่ง "โศกนาฏ
กรรม-สุนทรนาฏกรรม" ดำเนินไปด้วยอย่าง
ระคนอลเวงตั้งช่วงชิงชะตากรรมของการ

จากพรวด เขามุ่งใช้พลังถ้อยคำบันทึก
ชีวิตและแปรเป็นอาวุธรุกรบโลกโลมม "นักร
บวรรณกรรมแห่งสุนทรภู่กาลาศรี" คือคำ
ที่เพื่อนกวี-เพื่อนครูนาม "พันเอกนที ศุภ
ราษฎร์" จำกัดความให้เห็นตัวตนที่เด่นชัด
ของกวีรุ่นใหญ่วรรณนามสายธารสีไป
ยาวนานกว่า 2 ทศวรรษที่คำกวีบท

แล้วบทเส้าถูกปลูกเร้าบรรเลงในโลกรวรรณ
กรรม ด้วยฝีมือจากชายผู้แสนสุภาพอ่อน
น้อม ผู้ประดิษฐ์ถ้อยคำให้ลุกขึ้นมาโลดเต้น
อย่างมีชีวิตวิญญาณ กระทั่งมากผู้คนต้อง
มนตร์เสน่ห์หลงใหลได้จดจำทั้งในอารมณ์
อ่อนไหว วาบวามด้วยใจแห่งถ้อยและ/
หรือ ภายใต้การบันทึกกาลของความรักเจ็บ
ปวดในชะตากรรมที่น้องร่วมแผ่นดินชาย
แดนใต้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น หนึ่งในรหัสนัยที่นำ
สนใจคือ บทกวีของสายธารสีไป นอกจาก
จะสวยงามในคำและพลิวไหวในความแจก
เช่นสายลมระรื่นฟ้าและสายน้ำระเริงลม
แล้ว ยังมีเติมไปด้วยการเปล่งสำนัภาษา
ได้ท่วงทำนองของการให้กำลังใจและความ
หวังแก่ผู้คนให้ได้โลดแล่นอยู่เสมอ

หลังจากหนังสือรวมบทกวี "ลมใต้ไฟ"
รวมบทกวีคิดสรรในรอบ 2 ทศวรรษของ
นักรบวรรณกรรมแห่งเทือกเขาบูโด ล่าสุด
เขาลงทุนพิมพ์และขายหนังสือรวมบทกวี
เล่มใหม่ "บ้านที่หายไปของความรัก" บ้าน

ซึ่งเขาอธิบายไว้ว่า เป็นมากกว่าที่อยู่อาศัยของคนเพียงไม่กี่คน เป็นทั้งอาณาเขต ธรรมชาติ ความผูกพัน พัฒนาการในกาลเวลา ความรู้สึกนึกคิดของผู้คนและพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง แก่นสารที่ถูกสะท้อนจากบทกวีที่หลากหลาย คือหลักโมลส์สำคัญของกวีคนหนึ่งซึ่งได้ใช้สายตาบันทึกแผ่นดิน และใช้หัวใจลูบไล้ปลอบโยนผู้คนด้วยความห่วงหาอาทรเสมอตลอดระยะเวลาที่มากกว่า 20 ปีมาแล้ว อย่างที่เรียกได้ว่าไม่ระย่นย่อหรือแสดงอาการเหน็ดเหนื่อย ไม่ว่าจะเผชิญหน้าลมมรสุมแปรปรวนเช่นใด โดยเฉพาะในช่วงขณะ “แผ่นดินเกิด” ยังคงเรื่อร้อนด้วยแรงไฟพายุโหม

“สายธารสิโย” เกิดในครอบครัวยากจน ไร่บ้านเลขที่ในพื้นที่ชายขอบของจังหวัดชายแดนภาคใต้จบประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี จังหวัดนราธิวาส มัธยมตอนปลายโรงเรียนนราธิวาส และปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดสงขลา ทำหน้าที่เป็นครูในถิ่นทุรกันดาร คลุกคลีอยู่กับนักเรียนมุสลิมแถบเชิงเขาซีโป-บูโด มากกว่า 20 ปี ก่อนย้ายตัวเองมาอยู่โรงเรียนบ้าน

มะนังกาหยี บ้านเกิด จนถึงปัจจุบัน

เรียนรู้การอ่าน การเขียน ตามแรงเหวี่ยงของระบบการศึกษา กระทั่งเปลี่ยนตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา มีสมาชิกเกือบทุกคนอ่านและเขียนควบคู่กับการทำกิจกรรมตามยุคสมัย การเฝ้าดูแลอย่างสนใจทำให้หนังสือแต่ละเล่ม บทกวีแต่ละชิ้น เดินทางเข้ามาอย่างไม่รู้เบื่อหน่าย จนกระทั่งวันหนึ่งมีผลงานปรากฏตามหนังสือแนวการเมืองรายสัปดาห์ด้วยบทกวี เรื่องสั้น และบทความทางการศึกษาเป็นระยะๆ และเคยได้รับรางวัลแห่งความสำเร็จจากการประกอบอาชีพครู ด้วยการเข้ารับพระราชทานเข็มเชิดชูเกียรติ “ครูต้นแบบ” จาก สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ

เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ครูผู้มีจรรยาบรรณที่ดีเด่น รับเข็มครูสุคดี จากคุรุสภา รางวัลครอบครัว

ครูสุคดีจาก สก.สค. และนักกลอนตัวอย่างภาคใต้ จากสมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย นอกจากนี้ยังร่วมกิจกรรมทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และงานวรรณกรรมอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันดำรงตำแหน่งครูพันธุ์พื้นเมือง โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี จังหวัดนราธิวาส ควบคู่ไปกับการเขียนและการอ่าน

บางนรา...ที่รัก

ฉันอาจทักความเศร้าของเขาบ้าง

เธออาจฝันเห็นรุ่งที่รุ่งราง

บางนรา เหนงว้างหรืออย่างไร

ฉันตอบคำถามได้ไม่หมด

โดยภาพปรากฏเธอเคลื่อนไหว

บางนรา...ที่รัก ของใคร

คว่ำไขว่เหตุการณ์ผ่านดวงตา

บางนราที่รัก

ฉันรู้จักเธอไหมดอกไม้ป่า

เธอผลิในธารกาลเวลา

ปล่อยฉันยืนแห้ววักกลางราตรี

(บางนรา...ที่รัก)

นี่คือหนึ่งในหนังสือผลงานกวีนิพนธ์ที่สะท้อนความเป็นท้องถิ่นและรากเหง้าจากสายตาคนพื้นเมือง เป็นเช่นที่ รุญ ระโนด ยืนยันใน “ความจริง ความงาม และความง่ายในบ้านที่หายไปของความรัก” ว่า “ข้าพเจ้าค่อนข้างมั่นใจว่า บ้านที่หายไปของความรัก จะทำหน้าที่ของเครื่องมือในการปรองดอง สร้างสมานฉันท์ ในสมรภูมिसงคราม (แย่งชิง) ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ได้ดีไม่น้อยไปกว่าเวทีसानเสวนาและโครงการอื่นๆที่กระทำต่อพื้นที่แห่งความรู้และความรู้สึกของประชาชนในพื้นที่แห่งความขัดแย้งและเติมไปด้วยความรุนแรงนี้”